

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **J. Z.** zastoupeného JUDr. Denisou Wesselsovou, advokátkou, se sídlem Karola Sliwky 129, Karviná - Fryštát, proti žalovanému: **Městský úřad Bílovec**, se sídlem 17. listopadu 411, Bílovec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2011, č. j. OPR/40770-11/3827-2011/lip, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 3. 2014, č. j. 58 A 60/2012 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „napadené usnesení“ a „krajský soud“), kterým byla podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného.

[2] Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.* Podle § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastížen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu. Podle § 49 odst. 4 o. s. ř., nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez*

návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.

[3] Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručováno na adresu jeho bydliště, jež byla uvedena v podané žalobě; protože stěžovatel nebyl zastižen, byla zásilka uložena a připravena k vyzvednutí dne 21. 3. 2014. Stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Protože si stěžovatel zásilku nevyzvedl v desetidenní úložní lhůtě, byla zásilka dne 1. 4. 2014 vložena do jeho domovní schránky. Nejvyšší správní soud shledal tento postup doručujícího orgánu zcela v souladu se shora citovanými ustanoveními občanského soudního řádu.

[4] Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že zásilka obsahující napadené usnesení byla uložena a připravena k vyzvednutí na poště dne 21. 3. 2014. Od tohoto dne počala plynout desetidenní lhůta podle § 49 odst. 4 o. s. ř. Jelikož si stěžovatel písemnost ve lhůtě deseti dnů nevyzvedl, považuje se podle zákona poslední den této lhůty za den doručení. Poslední den této lhůty připadl na pondělí 31. 3. 2014. Tímto dnem se napadené usnesení považuje za doručené, i kdyby se stěžovatel o uložení písemnosti nedozvěděl. Stěžovatel sice v kasační stížnosti uvedl, že mu napadené usnesení bylo doručeno 5. 4. 2014, avšak toto tvrzení nijak blíže nekonkretizoval.

[5] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí posledního z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.* Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.* Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[6] Napadené usnesení obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto usnesení je možno podat kasační stížnost do dvou týdnů ode dne doručení k Nejvyššímu správnímu soudu. Jelikož napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 31. 3. 2014, lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 1. 4. 2014 a skončila v pondělí dne 14. 4. 2014. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo tedy třeba, aby nejpozději v pondělí dne 14. 4. 2014 byla kasační stížnost soudu předána nebo zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla prostřednictvím zástupkyně žalobce do datové schránky Nejvyššího

pokračování

správního soudu dodána ve středu dne 16. 4. 2014 (č. 1. 3 spisu). Nutno tedy uzavřít, že kasační stížnost byla podána opožděně; zmeškání lhůty nelze prominout.

[7] Nejvyšší správní soud ještě závěrem poznamenává, že fikce doručení neboli tzv. náhradní doručení je institutem, který – jsou-li k tomu dány zákonné předpoklady – zcela nahrazuje doručení skutečné. Proto s ním zákon také spojuje totožné následky: v případě stěžovatele tak v den následující po uplynutí posledního dne desetidenní úložní lhůty začala běžet dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti, a to bez ohledu na to, že se stěžovatel o obsahu doručované písemnosti nedozvěděl. Náhradní doručení je neúčinné pouze tehdy, pokud účastník soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržoval v den, kdy nebyl zastižen, a v 10 dnech následujících; žádný takový důkaz však stěžovatel soudu nepředložil a nic takového ani netvrdil. Podle údajů v kasační stížnosti stále uvádí jako svou adresu stejnou adresu, na kterou mu bylo napadené usnesení doručováno.

[8] Ze shora uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl, neboť byla podána opožděně.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. května 2014

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu